

கிழுவாம்

காட்டுத் தமிழ்

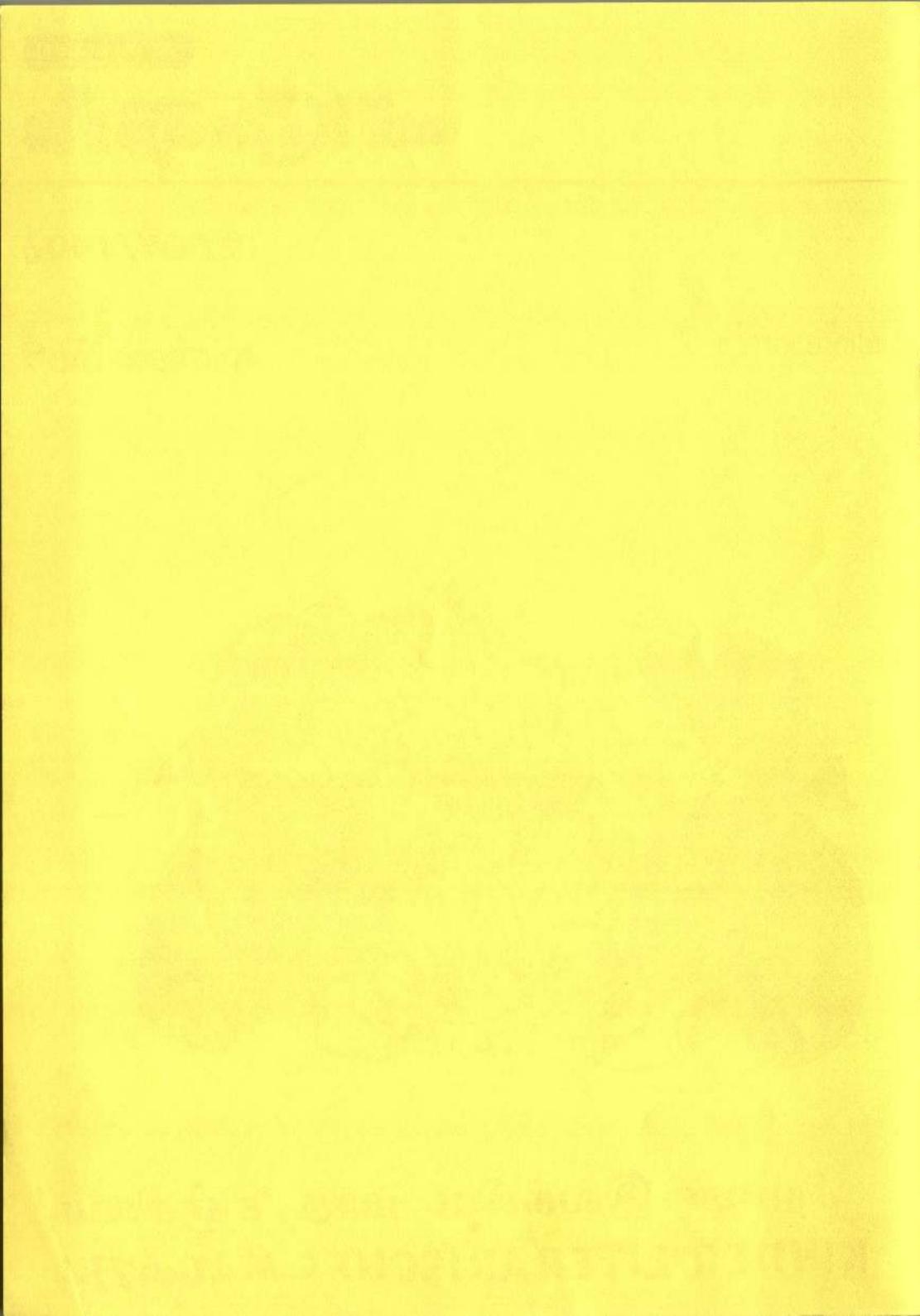
19/09/1996

கண்ணம்: 7

எண்ணம்: 9

சிறவர் இலக்கிய மாத சஞ்சிகை.
KINDER LITERARISCHES MAGAZIN

அன்பு என்னும் அழுத வித்து

அன்பு என்னும் அழுத வித்து
 ஒன்று இருக்குதாம் - அது
 அணவருக்கும் பொதுவாய் நெஞ்சில்
 அமைந்து இருக்குதாம்!
 மண்ணுக்குள்ளே மறைந்து கிடக்கும்
 முத்தைப் போன்றதாம்! -அது
 மனித இனத்தை வாழ வைக்கும்
 உயிரைப் போன்றதாம்!

வித்து ஒன்றை மண்ணில் விடைத்துத்
 தண்ணீர் ஊற்றினால் - மக்கள்
 வியக்கும் வண்ணம் வளர்ந்து நல்ல
 பலனைக் கொடுக்குமே!
 மெத்தனமாக இருந்தால் அந்த
 விடையும் முளைக்குமோ? -வீணா
 மக்கி மறைந்து மண்ணுக்குள்ளே
 மண்ணாயிப் போகுமே!

அன்பு விடையை நட்பு நீரால்
 நானும் வளர்த்திடின் - நெஞ்சில்
 அறிவு வளரும் பலரும் போற்றும்
 பண்பும் வளருமே!
 அன்பும் பண்பும் நெஞ்சில் வளர்ந்தால்
 அறமும் தழைக்குமே! -அந்த
 அறத்தின் வழியே வாழ்ந்தால் உலகில்
 அமைதி செழிக்குமே!
 -அழுது பழனிச்சாமி -

அப்பாவின் புத்திமதி

காசிப்பிள்ளை
மிகவும் ரிறந்த
ஆசிரியர்.
பொதுவாக
மாணவர்கள்
அனைவருக்கும்
அவரைப்
பிடிக்கும்.
ஆனால்
அவருடைய
மகனான்
சேந்தனுக்கு
மட்டும்
அப்பாவைப்

பிடிப்பதில்லை. எந்த நேரத்திலும், புத்தி சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கும் அப்பாவை யாருக்குத்தான் பிடிக்கும்? ஒருநாள் அம்மாவும் அப்பாவும் தன்னைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை சேந்தன் ஓளித்து நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

அப்பா அம்மாவிடம் "பொறுப்பாக இருந்து படிக்க மாண்வேன் என்கிறானே! நீயாவது திருத்தக் கூடாதா? என்னிடம் படிக்கும் மாணவர்கள் எவ்வளவு கெட்டிக்காரராக இருக்கிறார்கள். என் மகன் என்று சொல்லவே வேட்கமாக இருக்கிறது." என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். "பெரியவனானதும் எனக்குப் பொறுப்பு

வந்து விடும்" என்று தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டு விளையாடப் போய் விட்டான் சேந்தன்.

அடுத்தநாள் அப்பா அவனைக் கூப்பிட்டார். அவனிடம் சில விதைகளைக் கொடுத்தார். "அவற்றை உண்டாக்கி இதன் பலனை நீயே எடுத்துக் கொள்" என்றார். வீட்டின் பின்புறம் இருந்த நிலத்தில் சேந்தன் அவற்றை நட்டான். பின் ஒவ்வொரு நாளும் சென்று பார்த்துக் கொண்டான். விதை முளைக்கவில்லை. மூன்று மாதங்கள் சென்றன. அப்பா சேந்தா, எவ்வளவு காசு வைத்திருக்கிறாய்?. நான் தந்த விதைகள் இப்போது நிறையக் காய்த்திருக்க வேண்டுமே! என்று கேட்டார்.

"விதைகளை நட்டேன். எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்கவில்லை. விதைதான் முளைக்கவே இல்லையே" என்று சேந்தன் கூறினான்.

"விதைகளை நட்டுப் பசுளையிட்டுத் தண்ணீர் ஊற்றினாயா? அப்பா கேட்டார்.
இல்லை என்று தலையை ஆட்டினான் சேந்தன்.

அப்பா அவனிடம் மேலும் சில விதைகளைக் கொடுத்தார். "இவற்றை நட்டு இதன்பலன்களையாவது எடு பார்க்கலாம்" என்று கூறினார்.

சேந்தன் அவற்றை அப்பா சொன்னபடியே நட்டான். அப்பா சொல்லியபடியே தண்ணீர் ஊற்றினான். விதை முளை விட்டது. இரண்டு நாட்களுக்குப்பின் பச்சை

நிறத்தில் துளிர் விட்டது. ஒரு வாரத்துக்கள் கொடி விட்ட தொடங்கின. அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அப்பாவைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து காட்டினான். அப்பா கொடிகள் பார்வதற்கு தடியால் பந்தல் போட்டார்.

சிலநாட்களின் பின் கொடி மூத்துக் காய்த்தது. அவரைக்காய்கள் காய்த்த போதுதான் அவனுக்கு அப்பா தன்னிடம் அவரை விதைகள் தந்திருக்கின்றார் என்று புரிந்தது. அவரைக்காய்கள் வீட்டில் சமைப்பதற்கு உதவியது. சேந்தன் அவற்றை விற்றுக் காக சேமித்தான். அவனுக்கு மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

அப்பா அவனைக் கூப்பிட்டார். சேந்தா, நீ விதை விதைத்து தண்ணீர் விட்டு, பந்தலிட்டுப் பலனெடுக்கவில்லையா! அது போலத்தான் கல்வியும், ஒவ்வொரு நாளும் படிக்க வேண்டும். படிக்கப் படிக்க அறிவு வளரும். நீயும் பெரியவனாவாய். அவரைக்காய்கள் சமைக்கவும், விற்கவும் உதவியது போல், நீ பெற்ற கல்வியும், உனக்கும், நாட்டுக்கும் உதவ வேண்டும். புரிகின்றதா? என்றார்.

“புரிகிறது! அப்பா. நான் இனிமேல் கவனமாகப் படிப்பேன்.” என்று உற்சாகத்துடன் கூறினான் சேந்தன். அப்பா அவனை அன்புடன் தழுவிக் கொண்டார்.

நல்ல நல்ல வீடு

நல்ல நல்ல வீடு- நாங்கள்
வாழும் வீடு
கல்லும் மண்ணும் சாந்தும்
கலந்து கட்டும் வீடு
வெயில் மழை குளிரில்
நம்மைக் காக்கும் வீடு
-வித்தியா சிவசுப்பிரமணியம்-
செல்ம்

இரண்டு கழுதைகள்.

ஓரு சலவைத் தொழிலாளியிடம் இரண்டு
கழுதைகள் இருந்தன. சுப்பன் என்று
ஓன்றுக்கும், சாம்பன் என்று மற்றுக்
கழுதைக்கும் பெயர். சாம்பன் நல்ல குணம்
கொண்டது. சுப்பன் கழுதை கெட்ட குணம்

கொண்டது. சலவைத் தொழிலாளி இரண்டு
கழுதைகளிலும் சலவைத் துணி
மூட்டைகளை ஏற்றிக் கொண்டு ஆற்றுக்குப்
புறப்பட்டான். சாம்பனிடம் பட்டுத்துணிகளும்,
சுப்பனிடம் பருத்தித்துணிகளும் ஏற்றினான்.

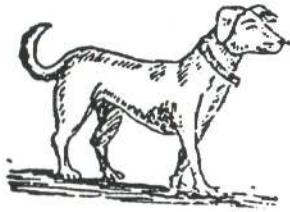

சுப்பனுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது.
சாம்பனிடம் இருந்து பட்டுத்துணிகளைத்
தான் பெற்றுக் கொண்டு, தன் துணிகளை
சாம்பனிடம் கொடுத்தது. சலவைத்
தொழிலாளி இரண்டு கழுதைகளையும்
முன்னால் அனுப்பி விட்டுத் தான் பின்னால்

நடந்து கொண்டிருந்தான்.
யட்டுத்துணிகளைச் சுமக்கும் சந்தோஷத்தில்
சுப்பன் ஓட்ட தொடங்கியது.

அதன் பின்னாலேயே சாம்பனும் ஓடியது.
இரண்டுமே ஒன்றாகச் செல்வது வழக்கமான
யடியால் சலவைத் தொழிலாளி நடந்து வந்து
கொண்டிருந்தான். பட்டுத்துணிகளுடன்
வந்து கொண்டிருந்த சுப்பனை, கள்ளர்கள்
சிலர் கலைக்கத் தொடங்கினர். சுப்பனை
வளைத்துப் பிடித்துக் கொண்டு சாம்பனைக்
விட்டு விட்டனர். பாவம் சுப்பன்! தன் கெட்ட
குணம் தனக்கே கஷ்டத்தைத் தந்து
விட்டதை எண்ணிக் கவலைப் பட்டது.

ஓற்றுமை

கோழிக்கு
நாயும், குரங்கும்
நண்பர்களாக
இருந்தன. மூன்றுமே

ஒரே இடத்தில் வாழ்ந்து வந்தன. இரவில் குரங்கும் கோழியும் மரத்தில் நித்திரை செய்யும். நாய் மரத்தின் அடிமில் படுத்து நித்திரை செய்யும். கோழி முட்டைகள் இட்டுக் குஞ்சுகள் பொரித்தது. கோழியோடு சேர்ந்து நாயும் குரங்கும் குஞ்சுகளைப் பாதுகாத்து வந்தன.

பாம்பு ஒன்று குஞ்சுகளை உண்ண நினைத்தது. அது மறைவாகப் பற்றைக்குள் பதுங்கிக் கிடந்தது. சிறிது நேரத்தில் அந்தப் பக்கமாகக் கோழி குஞ்சுகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தது. பாம்பு மெல்லமாக ஊர்ந்து கொண்டு குஞ்சுகளிடம் வருவதைக் குரங்கு கண்டு சத்தம் போட்டது. நாய் பாம்பைக் கடித்துக் கொண்று விட்டது. கோழி தன் நன்றியை நன்பர்களுக்குச் சொல்லியது.

புளி

புளியாற்றதையும் கொண்டிருப்பிரகள். வளைந்து கொள்ளுமே தவிர இதன் கிளைகள் முறியாது. இதன் சிறிய கிளையானாலும், கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கிளால், கைகளை நாங்கள் விலக்கிக் கொண்டாலோழிய, பாரும் நாங்காமல் கிளைகள் தூந்து கொள்ளுமே தவிர முறியாது. இதனால் “புளியங் கொம்பில் பிடித்தது போல்” என்று பிடிவாதும் செய்பவர்களைச் சொல்வார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் (இலங்கை, இந்தியா போன்ற வேளைகளில் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

வீட்டில் அம்மா குழந்தைத்திருக்கிறாள். நீங்களும் சோற்றுடன் கவைத்துச் சாப்பிடுகின்றீர்கள். இந்த புளியை இங்குள்ள ஆசியக் கடைகளில் காங்கிக் கொள்வதையும் அறிவிர்கள். இப்புளியைத் தஞ்சும் சிலர் எமது நாட்டிலும் கொள்ளுமே தவிர இதன் கிளைகள் முறியாது. இதன் சிறிய கிளையானாலும், கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கிளால், கைகளை நாங்கள் விலக்கிக் கொண்டாலோழிய, பாரும் நாங்காமல் கிளைகள் தூந்து கொள்ளுமே தவிர முறியாது. இதனால் “புளியங் கொம்பில் பிடித்தது போல்” என்று பிடிவாதும் செய்பவர்களைச் சொல்வார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் (இலங்கை, இந்தியா போன்ற வேளைகளில் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பயன்படுத்தினார்கள்.

ஆனால் புளியோ, புளியமரமே எங்கள் நாட்டுக்குச் சொந்தமானதல்ல. புளியாற்றும் புளியும் பிறந்த இடம் மத்திய ஆப்ரிக்கா ஆகும். இதன் புளிக்கவையை முதலில் அனுபவித்தவர்களும் இந்த நாட்டினர் மட்டுமே. பின் யாத்திரிகர்களாலும், கம்பஸ் வணிகத்தை மேற் கொண்டவர்களாலும் இது இந்தியா, இலங்கை, சீனா போன்ற நாடுகளுக்குள் பரவியது. புளியும், புளியாற்றும்

எங்களுக்குச் சொந்தமானதென்று நாழும் உடிமை பயராட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

புளியமரம் நீண்டகாலம் வாழும் மரமாகும். நூற்றாண்டு நூற்றாண்டு காலம் இது வாழும். சிவப்பு, மஞ்சள் நிறுங்களில் சித்திரை மாதத்தில் பூக்கத் தொடங்குகின்றன. பின்பு காய்த்துப் பழம் தரத் தொடங்குகின்றன. இந்துப் புளியம்பழத்தையே நாம் கறிக்கு முசிக்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றோம். இதன் விதைகள் அதாவது புளியங்கொட்டைகள் வீடு கட்டுவதற்கான சீமந்து செய்வதற்குரிய மூலப்பொருட்களுள் ஒன்றாகவும், மறுந்து (மூலிகை) செய்யலாம் உதவுகின்றது.

புளியம் இலைகளும் புளிச்வுகவையாகவே இருக்கும். புளியம் இலைகளில் சாற்றில் இருந்து வர்ணங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். மரமும் மரச்சாயங்கள் செய்ய உதவுகின்றது. பகலில் ஒட்சிசன் காற்றை வெளியேற்றிச் சுற்றுப் புறத்தைச் சுத்தமாக்குகின்றது. இலையதிர்காலத்தில் மற்றைய தாவரங்களைப் போல தன் இலைகளை இது உதிர்த்துக் கொள்ளுவதில்லை. உடலுடையதைகிழவிடுதலை முன்வருவது

மென்னம், வாய்மையின் தாய் என்று சொல்லலாம்.

—பஞ்சமின் டி ஸ்ரேலி

— உடலுடையதைகிழவிடுதலை முன்வருவது முதலாக போல தன் இலைகளை இது உதிர்த்துக் கொள்ளுவதில்லை.

சஞ்சலமான முகம் பல அந்தரங்க விஷயங்களைச் சொல்லிவிடும்.

— ஸெனேகா —

— உடலுடையதைகிழவிடுதலை முன்வருவது முதலாக போல தன் இலைகளை இது உதிர்த்துக் கொள்ளுவதில்லை.

தாய்லாந்தில் தீப ழளி

பெற்றுக் கொண்டு தோழர்களோடு பள்ளிக்கூடம் செல்லும் பஸ்ஸில் ஏறிக் கொண்டான். ஆசிரியர் நெல்சன் தாய்லாந்துக்குச் சென்றிருந்தவர். உலகப்படத்தில் தாய்லாந்தைக் காட்டி அந்த ரூட்டு மக்களின் குழல், வாழ்க்கை முறைகள் பற்றிக் கூறினார். தென் கிழக்காசிய மக்களின் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் ஒரே தன்மையானவை தான். இந்தியாவில் கார்த்திகைத்தீபம் போல அவர்களும். அதே நவம்பர் மாதத்தில் கொண்டாடுவதாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போது பாடநேரம் முடிந்து விட்டது.

அன்று மாலை அண்மையில் உள்ள விளையாட்டுத் திடலில் உள்ள வாங்கில் அமர்ந்திருந்தனர் தாத்தாவும் பேரனும். ஆசிரியர் கூறிய விஷயங்களைத் தாத்தாவிடம் சொல்லிய விமலன்.

“தாத்தா. அதைப் பற்றித் தெரியுமா உங்களுக்கு?”

“நிறையத் தெரியாது. சிறிதளவு” என்ற தாத்தாவிடம். “தெரிந்ததைச் சொல்லுங்கள். தாத்தா” என்றான் விமலன்.

அம்மாவிடம்
சொல்லி விட்டுப்
பள்ளிக்கூடம்
சென்றான் விமலன்.
எதிரே தாத்தா வந்து
கொண்டிருந்தார்.
“தாத்தா. எங்கள்
வீட்டுக்குத் தானே
போகின்றீர்கள்?”
கேட்ட விமலனிடம்
ஆம் என்று
தலையை அசைத்த
தாத்தாவிடம் விடை

தாய்லாந்து மக்கள் தீபத்திருநாளை “லோய் கிரதோங்” என்று சொல்லுவார்கள். ஒரு வருடத்தில் வரும் பண்ணிரண்டாவது பூரணை நிலவு நாளில் இதைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். இந்தக் கொண்டாட்டம் நவம்பர் மாதத்தில்தான் வரும். “லோய்” என்றால் மிதக்கவிடுவது என்று அர்த்தம். “கிரதோங்” என்றால் இலையால் செய்த சிறு பாத்திரங்கள் அல்லது கிண்ணங்கள் என்று அர்த்தம்.

கொண்டாட்டத்தின் முதல்நாள் வீட்டை நன்றாகத் துப்பரவு செய்து அலங்காரம் செய்கின்றார்கள். அடுத்தநாள் கொண்டாடுவதற்குச் சொந்தக்காரர்கள், நண்பர்கள் எல்லோருக்கும் அழைப்பு விடுக்கிறார்கள். தின்பண்டங்கள், புதுந்துணரிகள், வாணவெடிகள் எல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொள்வார்கள். வாழையிலையினால் “தொன்னை” அதாவது கிண்ணங்கள் பலவிதமான வடிவங்களில் செய்து கொள்கிறார்கள். அந்தக் கிண்ணங்களில் மெழுகுவர்த்தி வைக்கிறார்கள். கொண்டாட்டத்துக்குத் தேவையான பொருட்களை “சாலா” என்று அழைக்கப்படும் சூடில்களில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

இச்சாலாக்கள் ஆற்றங்கரை ஓரங்களில் இருக்கும். கொண்டாட்டத்தின் பகல் வேளை முழுவதும் மக்கள் தங்கள் உறவினர்களோடும் நண்பர்களோடும் சாலாக்களில் கூடி இருப்பார்கள். புதிய ஆடைகள் உடுத்தி, பலகார வகைகள், இனிப்பு வகைகள் எனப் பலவாறான வகை உணவுகளை உண்பார்கள். குழந்தைகளுக்கும் கொண்டாட்டத்துக்குக் குறைவில்லை. எப்போது மாலை வரும், இரவு வரும். பூரணைநிலவு எப்போது வரும் என்று காத்திருப்பார்கள்.

முழுநிலவு வானத்தில் தோன்றியதும் ஒரே ஆராவார்தான். வாழையிலைப் பாத்திரத்தில் தீபம் ஏற்றி ஆற்றில் மிதக்க

கோபக்காரக் கோபால்

கோபால் மிகவும் நல்லவர்தான். திறமையான விவசாயி. ஆனால் எடுத்ததெற்கெல்லாம் கோபம் கொண்டு விடுவார். இதனால் எத்தனையோ விடயங்கள் சரியாவதில்லை. அதற்காகப் பின் தானே வருந்திக் கொள்வார். எந்த விதமான பரிகாரங்கள்

செய்து

பார்த்தாமிற்று.

எந்த விதமான

பலனும்

இல்லை.

ஆனால்

அவருக்கு

ஒரேயொரு

பட்டம் மட்டும்

கிடைத்தது.

அது

“கோபக்காரக்

கோபால்”

என்பதுதான்.

இதனால்

அவருடைய

மனவிக்கும்

கவனலயாக

இருந்தது.

அதே ஊரில் மதிவெண்ணன் என்னும் பெரியவர் இருந்தார். அவர் சிறந்த அறிவாளியாக இருந்தார். கோபாலின் மனைவி மதிவெண்ணனிடம் சென்று தன் கணவரின் முற்கோபத்தை எப்படியாவது மாற்றிவிடும்படி கேட்டுக் கொண்டார். மதிவெண்ணனும் அதற்கு உடன்பட்டார். கோபாலைத் தன்னிடம் வரச் செய்தார். அவரிடம் “உன் கோபத்தை விட்டு விடு. உன்னை விட நல்லவன் இருக்க முடியாது. கோபத்தைக் குறைக்கப் பழகிக் கொள்” என்றார்.

அதற்குக் கோபால் தன்னால் அது முடியவில்லை என்று மனம் வருந்திக் கூறினார். “என்னிடம் மருந்து ஒன்றிருக்கிறது. அதைத் தருகின்றேன். கோபம் வரும்வேளையில் அதை நீ அதைப் பாவித்துக் கொள்.” என்று கூறினார். பின் மருந்து என்று சொல்லித் தன்னிடம் உள்ள கரண்டியைக் கொடுத்தார். கொடுத்து “கோபம் வரும் வேளையில் இந்தக் கரண்டியில் சிறிது தேன் விட்டுக் குடித்து வா. இது எனக்கு ஒரு மந்திரவாதி தந்தார். அதை உணக்குத் தந்திருக்கிறேன். கோபம் இல்லாமல் விட்டதும். கரண்டியைக் கொண்டு வந்து தந்துவிடு.” என்றார்.

கோபாலும் அதைக் கவனமாக வாங்கிக் கொண்டு வந்தார். கோபம் வரும் போதெல்லாம் கரண்டியில் தேன் எடுத்துக் குடித்துக் கொண்டார். சிறிது சிறிதாக அவனது கோபம் குறையத் தொடந்கியது. பின்பு குறைந்தே விட்டது. கோபால் மகிழ்ச்சி கொண்டார். கரண்டியையும் எடுத்துக் கொண்டு மதிவன்ணனிடம் சென்றார். சென்று கரண்டியின் பெருமையைப் பற்றிப் புகழ்ந்தார். மதிவன்ணனுக்கும் நன்றி கூறினார்.

மதிவன்ணன் சிறித்தார். பின் கோபாலைப் பார்த்து “உன்னிடம் தந்தது மிகவும் சாதாரண கரண்டி தான். அதில் மந்திரம் ஏதும் இல்லை. கோபம் வரும்போது மனம் சிந்திக்க மாட்டாது. கோபம் வரத் தொடங்கும்போது மருந்து சாப்பிட வேண்டும் என்று உனது மனம் சிந்தித்தது. மனம் சிந்திக்கும் போது கோபம் தானாகவே குறையத் தொடந்கியது. வேறொன்றும் இல்லை” என்று கூறினார். மதிவன்ணனின் சமயோசித புத்தியை எண்ணி வியந்து கொண்டே கோபால் தன் வீட்டை நோக்கி நடந்தார்.

எத்தனை மனிதர்களோ, அத்தனை கொள்ளக்கள். எனவே, முடிவுகளை நீங்களே தீர்மானித்துக் கொள்ளுங்கள்.
- சிவானந்தர் -

எறும்பு

ஒழுங்கே இல்லா மனதிரவீஸ்வாமி
உன்னரிடம் எறும்பே! கற்றிலாம்
வழியில் எங்கே சென்றாலும்
வர்ணசயில் செல்லும் குணம் கொண்டாய்!

இந்தியப் பஸ்தகள் அணவுகுஞ்சே
எல்லை காக்கச் சென்வது போல்
உங்கி நடக்கும் அணியழகை
உலகம் யியக்கக் கண்டிருப்பே!

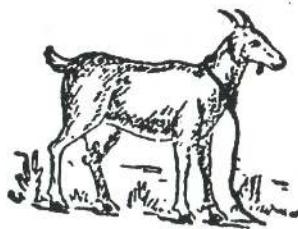
நாட்டன் பூட்டன் வைத்திட்ட
உணருய சொத்துங்கள் உடல் வளர்க்கும்
நாட்டம் கொண்ட மனதிருக்கு
நீ சுறுசுறுப்பைக் கற்பிப்பாய்!

நானை மறுஙான் வேண்டுமென
ஊடிப் பொருங்களைச் சேர்க்காமல்
நானைக் கழக்கும் மனதிருக்கு
ஙலமுடன் அக்குணம் கற்பிப்பாய்!
— வெறுயஙாங் மனோரந்திராஜா—

ஏந்தாலும் அவைக்கு மீறிக் கூர்ணமையாக இருந்தால், உந்தானா
நீங்களே வொடிக் கொள்ள நேரிடும்.
— இத்தாலியப் பழமொழி—

ஏந்தாலும் அவைக்கு மீறிக் கூர்ணமையாக இருந்தால், உந்தானா

ஆடும் புலியும்

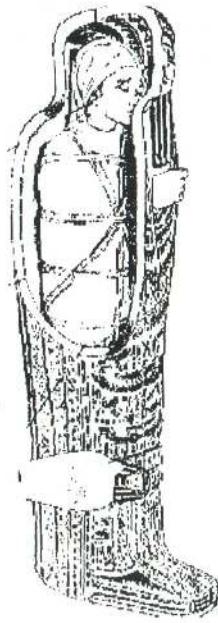
ஆடு ஒன்று புல்
 மேய்வதற்காகக்
 காட்டுக்குச்
 சென்றது. அதன்
 கழுத்தில் நீளமான கயிற்றைக் கட்டி,
 ஆட்டின் சொந்தக்காரன் மேய அனுப்பினான்.
 காட்டுக்குள் ஆடு மேய்ந்து
 கொண்டிருப்பதைப் புலி கண்டது.
 அதனிடம் மெதுவாகப் பேசி அதற்கு
 அருகில் வர முயற்சி செய்தது. ஆடு
 புலியைக் கண்டதும் நடுங்கியது.
 ஓரேயடியாக ஓடிவிடவும் அதனால்
 முடியவில்லை. நீளமான கயிற்றுடன் எப்படி
 ஒடுவது? என்று யோசித்தது.

ஆட்டைப் பார்த்த புலி “ஆடே, புல்
 மேயத்தானே வருகிறாய்? அதற்காக ஏன்
 நீளமான கயிற்றுடன் வருகிறாய்?” என்று
 கேட்டது. அதற்கு ஆடு புலியைப் பார்த்துப்
 “புலியாரே, பூமி அதிர்வு நிகழப் போகின்றதாம்.

தனங்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். நீர் அறியவில்லையா? அதற்காகத் தான் நீளமான தமிழ்றைக் கட்டி என் எசமானர் என்னை அனுப்பினார். “மூழி அதிர்வு ஏற்படும். புல் மேய்ந்து விட்டபின், மரத்தில் உண்ணைச் சேர்த்து இறுக்கமாக வரிந்து கட்டிக் கொள்.” என்று கூறினார் என்று கூறியது.

அதை உண்மை என்று நம்பிய புலி நீயோ நாட்டில் வசிப்பவன். நான் காட்டுவாசி. உனக்கு, இந்தக் கயிறு இல்லாவிட்டால் வேறு கயிறு கிடைக்கும். என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? இந்தக் கயிற்றால் என்னை இறுக அந்த மரத்தோடு கட்டி விடு.” என்று கூகுஞ்சியது. ஆடு புலியை மரத்தோடு சேர்த்து இறுகச் சுற்றியது. தன்னால் பலம் கொண்ட மட்டும் இறுக்கியதால், ஆட்டின் குழுத்தில் கட்டியிருந்த கயிறு அறுந்து கொண்டது. “தப்பினேன் பிழைத்தேன்” என்று ஓட்டத் தொடங்கியது. நாட்டுக்குள் சென்ற பின் தான் ஆட்டின் ஓட்டம் நின்றது.

பிரமிட்டுக்கள்

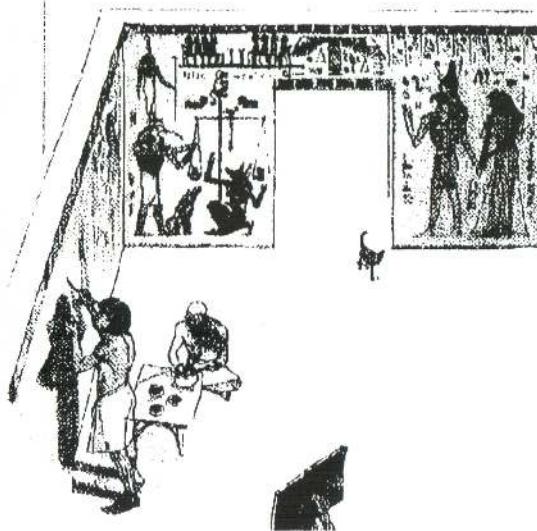

பழைய உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாக எகிப்தியப் பிரமிட்டுக்கள் பேசப்படுகின்றன. ஜயாஸிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் மன்னர்களின் கல்லறைகளாக இவை இருந்திருக்கின்றன. எகிப்திய மன்னர்கள் இறந்த பின்னும் வாழ்வதாகவும், 'ஓலிரிஸ்' என்ற கடவுளாக அவர்கள் மறி, வானுலகத்தில் வாழ்வதாகவும் எகிப்தியர்கள் நம்பினார்கள்.

அரசர்களின் இறந்த உடல்களை மூலிகை எண்ணெய்களால் தடவி 'லினன்' துணிகளைக் கொண்டு முகம் உடல் தெரியாவண்ணம் இறுகக் காற்றுப் புகாதவண்ணம் இறுகக்காட்டிக் கல்லறைகளுள் புதைத்தனர். கிமு 2000 அளவில் எகிப்திய மன்னன் "சியோபஸ்" தன் கல்லறை இருக்க வேண்டிய இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தான். அவனது கல்லறையின் உயரம் 147 மீற்றர். ஓவ்வொரு பக்கமும் 230 மீற்றர் அகலமும் கொண்டது. 225 மில்லியன் சன்னாம்புக் கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஓவ்வொரு கல்லும் இரண்டறைத் தொன் எண் கொண்டதை.

ஹூரடோரஸ் என்னும் கிரேக்க அறிஞர் இதற்கான கற்களைச் சேமிக்கப் பத்து வருடங்களும், 300000 அடிமைகள் தேவைப்பட்டதாகவும், பத்து வருடங்களில் கட்டி முடிக்கப் பட்டதாகவும் கூறுகிறார். அடுத்து

வந்த மன்னர்களும் தங்கள் கல்லறைகளை பிரமிட் வடிவத்திலேயே அமைத்தனர். நூல் நாங்கரையோரத்தில் 70 பிரமிட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன.

மன்னனின் முகமென்றும், பிரமிட்டுக்களைக் காவல் காக்க அமர்ந்திருப்பதாகவும், கடைகள் உண்டு. பிரமிட்டுக்களின் உள்ளே மன்னரின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. மன்னர்களின் ஆடை அணிகள், விரும்பிய பொருட்கள், (அவரால் விரும்பப்பட்ட அடிமைகள்) விரும்பப்பட்ட மிருகங்கள் கூட அரசரது கல்லறைகளில் புதைக்கப் பட்டன.

திரி 818இல் எகிப்பைத் தூண் அரேபிய மன்னான மாமோன் கூட்டு பிரமிட்டை வெட்டி உள்ளே புகுந்தபோது அங்கே அரசர்களின் அணிகலன்கள்

பெரிய பிரமிட்டின் அருகே "ஸ்பிந்கஸ்" என்ற பிரமாண்டமான சிலை காணப்படுகின்றது. மனித முகமும், விங்கத்தின் உடலும் கொண்டதாக இது காணப்படுகின்றது. அது சியாப்ஸ்

குரியக்கடவுள் அமர்ந்திருப்பதாகவும்,

மட்டுமன்றி, அரசர்களின் உடல்களைக் கூடுதல் காணவில்லை. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே பிரமிட்டுக்களில் இருந்த செல்வங்கள் கொள்ளலை அடிக்கப்பட்டு விட்டிருந்தன. பிரமிட்டுக்களில் உள்ளே வைக்கப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தும் (இரும்புகள் உடப்பா) பழுதடைவதில்லை என்று பிரமிட்டுக்களை ஆராய்ந்த விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். மெக்ரிக்கோவிலும் பிரமாண் மான பிரமிட்டுக்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

மற்றொரு நாகரீக இனத்தின் சின்னங்களைக் கண்டு பிடிக்கப்படும்வரை இவை மகத்துவம் பெற்றிருந்தன. நெப்போலியன் எகிப்தின் மீது பண்டெடுப்பை மேற்கொண்ட பின்னரே எகிப்தின் நாகரீகம் பற்றி வெளி உலகம் கண்டு கொண்டது.

ஓருவன் ஓருமுறை என்னை ஏமாற்றுகின்றான் என்றால் வெட்கம் அவனுக்குத் தான். தொடர்ந்து ஏமாற்றுகிறான் என்றால் வெட்கம் எனக்குத்தான்.

-தோமஸ் மூல்லர்-

வாழ்க்கை முக்கியமல்ல. வாழ்க்கையில் நீங்கள் கட்டும் மன உறுதிதான் முக்கியம்.

-ஜோன்கேல்ஸ் வொர்த்தி-

அம்மா

அன்பின் உருவம் அம்மா
உலகில் தெய்வம் அம்மா
கண்ணின் இமைபோல் -என்னைக்
காப்பாள் எந்தன் அம்மா

பாடசாலை செல்ல
பணிகள் பல செய்வாள்
அள்ளி என்னை எடுத்து
ஆசை முத்தம் தருவாள்

நல்ல நல்ல கதைகள்
நாளும் சொல்லும் அம்மா!
எல்லை இல்லா அன்பை
என்னில் வைக்கும் அம்மா!
-வித்தியா சிவகப்பிர மணியம்-

எனது சுற்றுலா

நான் எனது விடுமுறையில் பிரான்சில் உள்ள சித்தப்பா ஸீட்டிற்கும் அத்தை ஸீட்டிற்கும் சென்றிருந்தேன். அங்கு அணையாவினக்கைப் (பிரான்ஸின் மாவீரராண நெப்போலியன் ஞாபகார்த்த நினைவு) பார்த்தேன். தொடர்ந்து அந்த விளக்கு ஏறிந்து கொண்டிருக்கிறது. "ஸ்வீ ரவர்" என்னும் உயரமான கோபுரத்தில் ஏறிப் பார்த்தேன். அதில் ஏறி நின்று பார்க்கும் போது பரீஸ் நகரையே பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது.

அதற்குப் பக்கத்தில் கடல். கப்பலில் ஏறி ஒரு மணித்தியாலமளவில் பரிலின் ஒரு சில இடங்களைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. வெள்ளைமாதா கோமிலுக்கும் போயிருந்தேன். அந்தக் கோமிலைப் பார்க்கும் போது முழுவதும் வெள்ளையாக இருந்தது. அந்த மாதா கோமிலும் உயரமான இடத்திலேயே இருந்தது. இவற்றை எல்லாம் நான் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். இது எனது சுற்றுலாப் பயணமாக இருந்தது.

-ஜெயசாந் மனோரங்கிதராஜா-

“1000” சஞ்சிகை - Duisburg

7 வது ஆண்டு சின்றவு

சிறுவர் போட்டிகள்

“மண்” சஞ்சிகை 1997 மார்ச் மாதம் தனது 7 வது ஆண்டை நிறைவுசெய்கின்றது. புலம் பெயர்ந்து வாழும் தயிழ்ச் சிறுவர்களில் பேச்சு, எழுத்து, வாசிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவித்து நல்ல பிரசைகளாக்கும் நோக்கத்தோடு பல போட்டிகளை நடாத்தவுள்ளது என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத் தருகிறோம்.

- சிறுவர்களின் பேச்சுப்போட்டி
- சிறுவர்களின் ஓவியப்போட்டி
- சிறுவர்களின் சிறுகறைப்போட்டி
- சிறுவர்களின் பரடல் போட்டி
- சிறுவர்களின் பொதுஅறிவுப்போட்டி

பாள்பிரிவு, குற்பிரிவு, மேற்பிரிவு, அதிமேற்பிரிவு என நான்கு பிரி வகளாக போட்டிகள் நடைபெறும்.

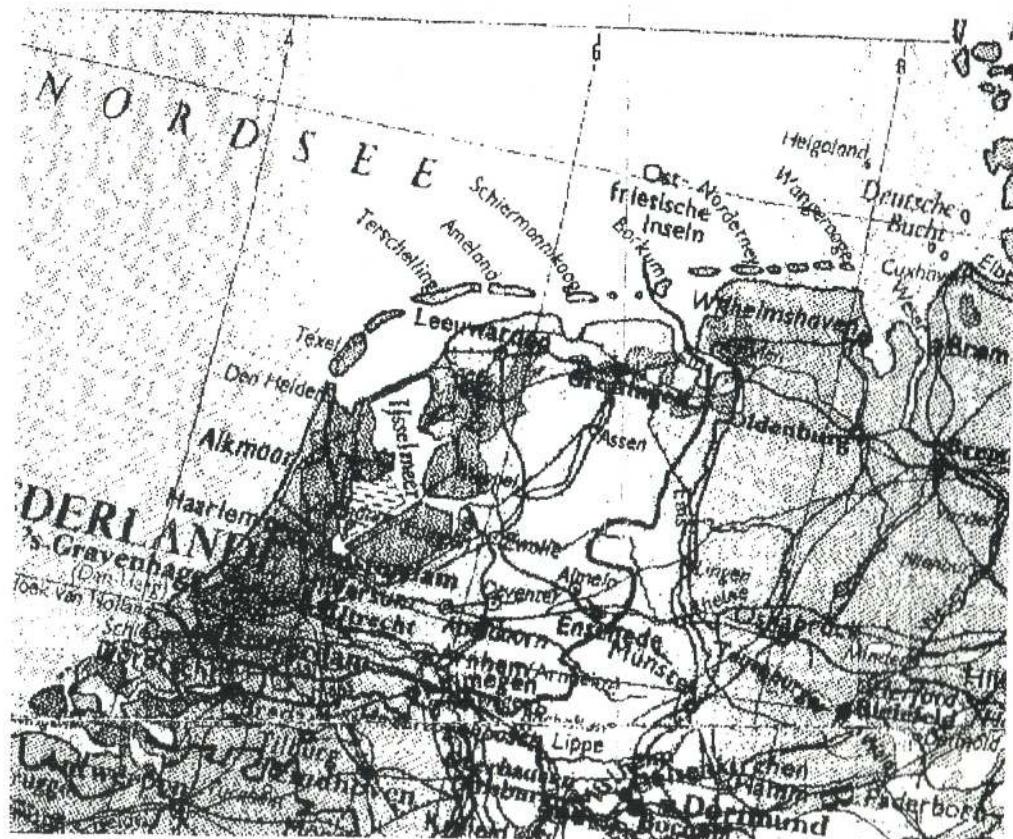
சகல விபாங்கங்களும் அருத்த இதழில் வெளியாகும் என் பதை அறியத்தகுகிறோம்.

“1000” சஞ்சிகை

Duisburg

01.11.96

எனது விடுமுறை

நான் எனது அப்பா அம்மா தம்பிகளுடன் (Nortsee) நோட்சே என்னும் கடற்கரைக்குச் சென்றிருந்தோம். நாங்கள் அங்கே தற்காலிகமான வீடு அமைத்து இருந்தோம். நாங்கள் விடியற்காலை

பத்து மணிக்குக் கடற்கரைக்குச் சென்றோம். தண்ணீர் பத்து மணிக்குப் பிறகுதான் கரைக்கு வரும். அதற்குப் பிறகுதான் குளிக்கலாம்.

அந்தத் தண்ணீர் உப்புத் தண்ணீர். நாங்கள் இரண்டு மணி வரைக்கும் மாறி மாறிக் குளித்தோம். மத்தியானச் சாப்பாட்டைக் கடையில் வாங்கிச் சாப்பிட்டோம். அந்தத் தண்ணீர் பின்னேரம் (மாலை) நான்கு ஐந்து மணிக்குள் திரும்பி நடுவுக்குள் போய் விடும். நாங்கள் போயிருந்த போது நல்ல காலநிலையாக இருந்தது. பின்னேரத்தில் நாங்கள் கிட்டவுள்ள இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். அது நல்ல அற்புதமான விடுமுறையாய்க் கழிந்தது.
—கிரிசாந் மனோரஞ்சிதராஜா—

ஓரு சட்டையின் கதை

அன்று ஓரு விடுமுறை நாள். எனது அம்மா சொன்னார், “உனது உடுப்புகளை ஒழுங்காக மடித்து வை” நானும் அப்படியே செய்தேன். அப்பொழுது தான் பார்த்தேன். அலுமாரியின் அடியில் எனது பழைய சட்டை ஒன்று இருந்தது. அதை வெளியே எடுத்தேன். அது இனிமேல் பாவிக்க முடியாதபடி அளவில்லாமல்

இருந்தது. எனவே,
அதைக் கழித்து
விடுவதற்காகக்
கொண்டு போனேன்.

“அப்பொழுது
கொஞ்சம் நில்லு”
என்றாரு குரல்
கேட்டது. நான்
திரும்பிப் பார்த்தேன்.
ஓருவரையும்
காணவில்லை.

மீண்டும் நடந்தேன். “என்னைத் தெரியவில்லையா?
நீ மிகவும் ஆசையாக அடிக்கடி போட்டுக்
கொண்ட சட்டை. உனது ஐந்தாவது
பிறந்தநாளுக்கு உன் மாமா வாங்கித் தந்த
சிவப்புச்சட்டை. நான் தான் கதைக்கிறேன்” என்று
என் கையில் இருந்த சட்டை சொன்னது. எனக்கு
மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதையே
பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன்.

அது மீண்டும் கதைக்கத் தொடங்கியது.
“என்னுடைய சுயசரிதையைச் சொல்லுகின்றேன்
கேட்கிறாயா? என்று என்னைப் பார்த்துக்
கேட்டது. எனக்குக் கதை கேட்பதென்றால்

மிகவும் விருப்பம். ஆகவே, கதையைச் சொல்லும்படி வேண்டினேன். அது கூறுத் தொடங்கியது:

"என்னைப் பருத்தித்துணி என்று கூறுவார்கள். ஏனெனில் பருத்தி என்னும் பஞ்சே எனக்கு மூலப்பொருளாக அமைந்தது. பருத்திச் செடியில் பஞ்சை எடுத்து, பின் நூல் நூற்று நெசவு ஆலைக்குக் கொண்டு சென்று, துணியாக நெய்தார்கள். என்மேல் அலங்காரங்கள் பல போட்டார்கள். பின்பு என்னை மடிப்புக் கலையாமல் கற்றி மற்றைய துணிகளுடன் ஒரு கடைக்கு அனுப்பினார்கள்.

அக்கடையில் இருந்த நான் கூறு போடப் பட்டேன். என்னைத் தைத்த பெண்மணி அங்கிருந்து தான் என்னை வாங்கினார். என்னைத் துண்டு துண்டாக அளவாக வெட்டி ஐந்து வயதுப் பின்னைக்குரிய சட்டையாகத் தைத்தார். பொத்தான், ரிப்பன் என்பன வைத்துத் தைத்து நான் அழகு படுத்தப் பட்டேன். பின்பு விலை ஒட்டித் தொங்க விடப்பட்டேன். ஒருநாள் கடைக்கு வந்த உன் மாமனார் என்னை வாங்கினார்.

உமக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தார். நீரும் என்னை மிகவும் ஆசையாக அணிந்து கொண்டீர். நான் அழுக்கான போதெல்லாம் என்னை உமது அம்மா எடுத்துக் கழுவினார். அதனால் என் புதுப் பொலிவை இழந்து விட்டேன். என் நிறமும் மங்கலாகி விட்டது. நீரும் வளர்ந்து விட்டீர். நான் பழஞ் சுட்டையாகப் போய் விட்டேன். ஆனால் நீர் என்னைப் போடாவிட்டாலும் என்னைப் பத்திரமாக வைத்திருந்தால் ஞாபகப் பொருளாக இருப்பேன்" என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டது.

எனக்கு அதைப் பார்க்கப் பாவமாக இருந்தது. "நீ கவலைப் படாதே! உன்னை நான் ஏறிய மாட்டேன்." என நான் அதற்கு ஆறுதல் கூறினேன். மிகக் கவனமாக அதை மடித்து அலுமாரிக்குள் மீண்டும் வைத்தேன்.

சுகிர்தவதி திருச்செல்வம்.
டென்மார்க்.

சொற்களைக் கண்டு பிழபுங்கள்

தோ	ஒ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ட	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ
ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ	ஏ

பிரதி மினதி: 16. 12. 90

பாப்பா பாரதி

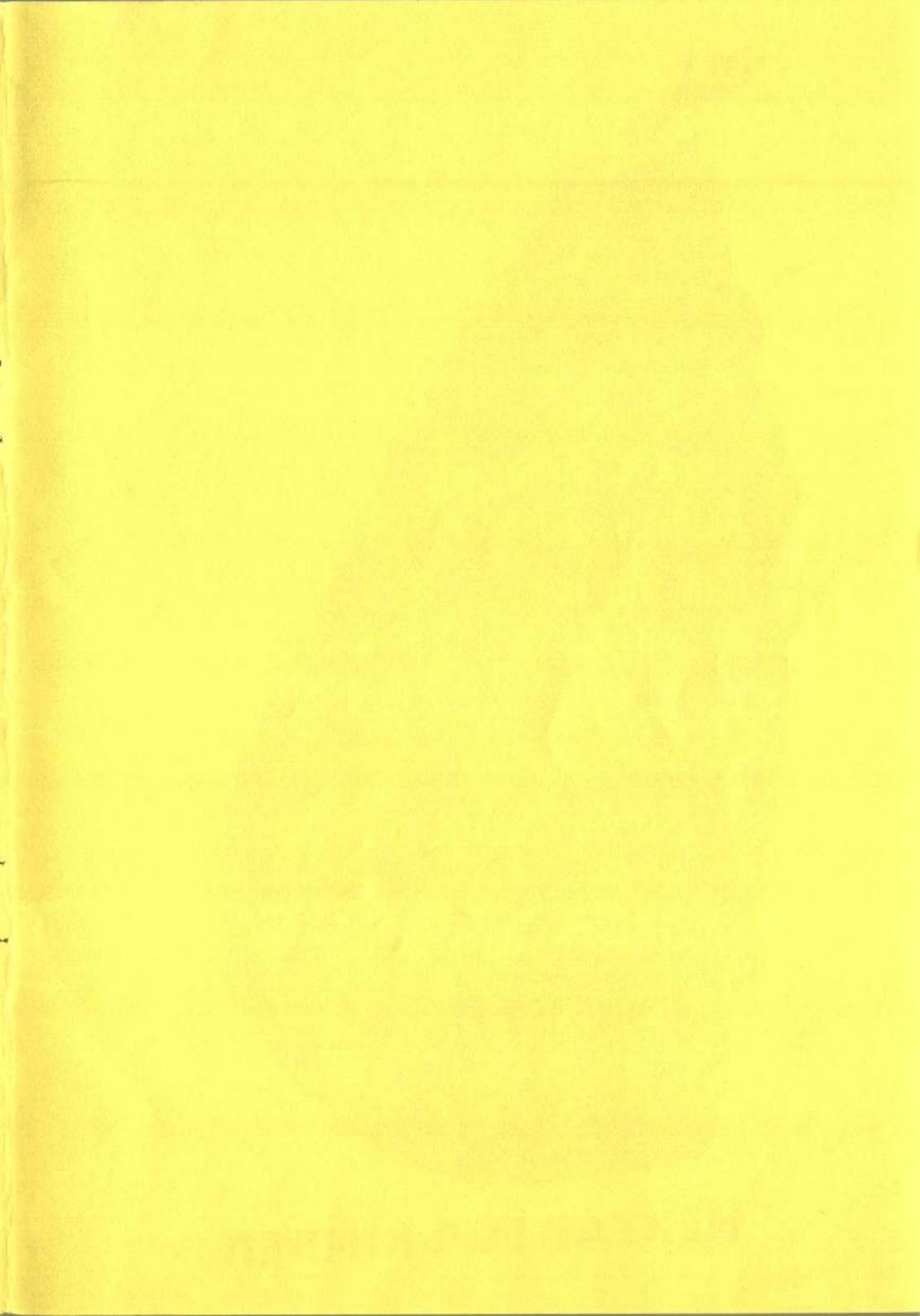
பாப்பா பாரதி 11 வெளி வந்து விட்டது. அவுஸ்ரேலியத் தமிழர்களால், சிறுவர்களுக்காகத் தொகுக்கப்பட்ட வீடியோ சுஞ்சிகை. பாலர் பாடல்கள், சின்னச் சின்னக் கதைகள், போன்றவற்றை உள்ளடக்கி வெளி வந்து விட்டது.

தொடர்புகளுக்கு:

Mr. Jeyasingam

Otto wels str-7

50374 Elftstadt -16

ஏழம்
ஏழக்கன்
நடவடிக்கை
நடவடிக்கை
நடவடிக்கை
நடவடிக்கை

சொட்டுமுகஞ்சு
Siruvar Amutham
Alef Str.11
50189 Elsdorf
Germany
02271/66527

NEKTAR FÜR KINDER